दशमः पाठः 10 Lesson – 10

सङ्घकालीनसंस्कृतम्

इतिहासपुराणविषयाः सङ्घकालेषु जनैः बहुधा आदृताः आसन् । तत्कालीनकवयः श्रुतिस्मृतिपुराणेतिहासविषयान् स्वग्रन्थेषु तथैव, कुत्रचित् व्यत्ययेन च लिखित्वा अप्रचारयन् । तमिल्भाषाज्ञानेन सह संस्कृतभाषाज्ञानमपि संपाद्य संङ्घकवयः स्वकाव्येषु पौराणिकविषयान् कथम् उल्लिखितवन्तः इति अस्मिन् पाठे प्रदर्श्यते।

वेदाः

पुरनानूरुग्रन्थे वेदानां, वेदाङ्गानां च विभागः, तेषां नित्यत्वम् अपौरुषेयत्वं च प्रतिपादितम्। पेरुम्पाणाट्रुप्पडै इति ग्रन्थे शुकाः अपि वेदवाक्यानि अब्रुवन् इत्यंशः दृश्यते । नट्टैयार् नाम कविः पुरनानूरु गाथायां कञ्चन पाण्ड्येशं नानाविधयागकर्तृत्वेन वर्णयति। एवं तत्रैव पेरुनर्किल्लि नाम चोलराजा राजसूययागम् अकरोत् इति अंशः वर्णितः। एतेन, श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणादिषु प्रतिपादितं वैदिकमार्गं सङ्घकवयः सर्वात्मना अङ्गीकृत्य तान् विषयान् स्वीयग्रन्थेषु सुविशदं निरूप्य प्रचारम् अकुर्वन् ।

व्याकरणम्

तोल्काप्पियग्रन्थे पाणिनीयशिक्षावत् वर्णानां स्थानानि निरूपितानि । एवं पदलक्षणम्, समासनिरूपणम्, विभक्तिविचारः, सूत्रलक्षणम् इत्यादयः विषयाः सङ्घकाव्येषु संस्कृतवाङ्मयम् इव साम्यत्वेन, कुत्रचित् स्वल्पेन व्यत्ययेन च दृश्यन्ते।

Unit 10.indd 66 06-06-2018 12:43:49

रामायणम्

पुरनानूरुग्रन्थे कश्चित् कविः रामकथां किञ्चित् व्यत्ययेन वर्णयति। कश्चित् चोलराजा दरिद्राय कवये विविधानि आभरणानि पारितोषिकत्वेन प्रयच्छति। तदानीमेव आभरणदृष्टः कविः अङ्गुल्याभरणं कर्णयोः, कण्ठाभरणम् अङ्गुल्याम् इत्येवं व्यत्ययेन धारयति । एवं धारणं, रावणेनापहृतया सीतया पर्वते विसृष्टानि आभरणानि गृहीत्वा कपिभिः कृतमिव भाति इति हास्यरथार्थं कविः निर्दिशति ।

महाभारतम्

दुर्योधनेन वञ्चनया जतुगृहे पञ्चपाण्डवान् निक्षिप्य तद्गृहं ददाह । तदा दग्धाद् गृहात् भीमः युधिष्ठिरादीन् स्वभ्रातॄन् ततः बहिरानीय रक्षितवान् इति इयं कथा द्रविडकविना कलित्तोकैग्रन्थे उपवर्णिता दृश्यते ।।

एवं अहनानूरु, परिपाडल्, अगप्पाडल् इत्यादिषु सङ्घकाव्येषु श्रुतिस्मृतिपुराणेतिहासविषयाः परस्परविषयपरिवर्तनेन शोभन्ते ।

अभ्यासः

I. कठिनशब्दार्थः -

1. बहुधा – in many ways
2. नित्यत्वम् – eternity
3. शुकाः – parrots
4 सुविशदम् – explain well
5. दरिद्रः – poor
6. आभरणानि – ornament
7. पारितोषिकम् – gift
8. अङ्गुल्याभरणम् – ring
9. व्यत्ययः – different
10. कपिः – monkey
11. विसृष्टः – thrown
12 जतुगृहम् – lac house
13. ददाह – burnt
14. बहिः – outside

II. अधो लिखितानां प्रश्नानाम् उत्तरं दीयताम्-

1.पुरनानूरु ग्रन्थे किं प्रतिपादितम् ?

2. पेरुम्पाणाट्रुप्पडै नाम ग्रन्थे के वेदवाक्यानि अब्रुवन् इत्यंशः दृश्यते ?

3. कः राजसूययागम् अकरोत् ?

4. चोलराजा कस्मै पारितोषिकं प्रयच्छति ?

5. दुर्योधनः वञ्चनया किं निर्मितवान् ?

6. सीता पर्वते कानि विसृष्टवती?

7. दग्धाद् गृहात् कः युधिष्ठिरादीन् रक्षितवान्?

III. सविस्तरेण उत्तरं कुरुत-

1. सङ्घकाव्येषु वेदानां व्याकरणस्य च विषयाः कथं प्रतिपादिताः?

2. सङ्घकवयः स्वकाव्येषु रामायणस्य महाभारतस्य च विषयान् कथम् अवर्णयन् ?

IV. आम् अथवा न इति लिखत –

1. इतिहासपुराणविषयाः सङ्घकालेषु जनैः बहुधा न आदृताः ________

2. पेरुनर्किल्लि नाम चोलराजा राजसूययागम् अकरोत् ________

3. पुरनानूरुग्रन्थे वेदानां नित्यत्वं अपौरुषेयत्वं च प्रतिपादितम् ________

4. तोल्काप्पियग्रन्थे पाणिनीयशिक्षावत् वर्णानां स्थानानि निरूपितानि ________

5. पुरनानूरुग्रन्थे रामकथा किञ्चित् व्यत्ययेन वर्णिता ________

V. मञ्जूषातः पदानि चित्वा रिक्तस्थलानि पूरयत ।

नट्टैयार्, पेरुनर्किल्लि, चोलराजा, जतुगृहं, भीमः

1. ___________ नाम चोलराजा राजसूययागम् अकरोत् ।

2. ____ नाम कविः पुरनानूरुगाथायां पाण्ड्येशं नानाविधयागकर्तृत्वेन वर्णयति ।

3. _________ दरिद्राय कवये विविधानि आभरणानि पारितोषिकत्वेन प्रयच्छति ।

4. दुर्योधनेन वञ्चनया ______ पञ्चपाण्डवान् निक्षिप्य तद्गृहं ददाह।

5. दग्धाद् गृहात् ___________ स्वभ्रातॄन् रक्षितवान् ।

Unit 10.indd 68 06-06-2018 12:43:49

पाठ्यप्रश्नातिरिक्ताः ज्ञातव्यविषयाः

पुरनानूरु 166 गाथा (26-1-4) -

நன்றாய்ந்த நீணிமிர் சடை முது முதல் வன்வாய்போகா-
தொன்று புரிந்த வீரிரண்டின் ஆறுணர்ந்த வொருமுது நூல்

पेरुम्पाणाट्रुप्पडै 300 – 301 -

வளைவாய்க்கிள்ளை மறைவிளி பயிற்றும்............

पुरनानूरु 15 गाथायां 17-21
कञ्जन पाण्ड्येशम् -

நற்பனுவனால் வேத்ததருஞ்சீர்த்திப்
பெருங்கண்ணுறை ....பலகொல்

पुरनानूरु – 367 गाथा 4 – 13
पेरुनर्किल्लि -

ஏற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப்
பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
. . . . புரையக் காண்டக விருந்த

पाणिनीयशिक्षा -

अष्टौ स्थानानि वर्णानाम् उरः कण्ठः शिरस्तथा ।
जिह्वा मूलम् च दन्ताश्च नासिकोष्ठौ च तालु च ।।

तोल्काप्पियम् -
எழுத்து பிறப்பியல் 3-11 அதிகாரம்

"உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇப்
பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்
அண்ணமும் உள்பட எண் முறை நிலையான்"

पदलक्षणम् -
निरुक्तम् -

चत्वारि पदजातानि नाम आख्यात उपसर्ग निपातानि इति
இயற்சொல், திரிசொல், திசைச் சொல், வடசொல்லென்று
அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே.

Unit 10.indd 69 06-06-2018 12:43:49

समासाः -

इह कश्चित् समासः पूर्वपदार्थप्रधानः
कश्चित् उत्तरपदार्थप्रधानः ।
कश्चित् अन्यपदार्थ प्रधानः
कश्चित् उभयपदार्थप्रधानः ।। (पतञ्जलि-भाष्यम्)

முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலும்,
இரு மொழி மேலும் ஒருங்குடன் நிலையிலும்,
அம்மொழி நிலையாது அன் மொழி நிலையிலும்
அந் நான்தென்ப பொருள் நிலை மரபே

சொல்.எச்ச. இயல் 23

सूत्रलक्षणम्

अल्पाक्षरं असन्दिग्धं सारवत् विश्वतो मुखम्
अस्तोभं अनवद्यं च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ।।
மேற்கிளந்தெடுத்த யாப்பினுட் பொருளொடு
சில் வகையெழுத்தின் செய்யுட்டாகிச்
சொல்லுங்காலை உரையகத் தடக்கி,
நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத்தாகித்
துளக்கலாகாத் திணைமையெய்தி
அடக்கலாகா அரும் பொருட்டாகிப்
பல் வகையானும் பயன் தெரிபுடையது
சூத்திரத்தியல்யென யாத்தனர் புலவர் (மரபு 102)

रामायणम्

கடுத்தெறலி ராமனுடன் புணர் சீதையை
வலித்தகையரக்கன் வௌவிய ஞான்றை
நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்
செம்முகப் பெருங்கிளையிழப்பொலிந்தா அங்கு

(புறநானூறு 378 गाथा 18-21)

महाभारतम्

வயக்குறு மண்புலம் வடமொழிப் பெயர் பெற்ற
முகத்தவன் மக்களுள் முதியவன் புணர்பினால்
ஐவரென்றுலகேத்தும் அரசர்கள் அகத்தராக்
கைபுனையரக்கில்லைக் கதழெரி சூழ்ந்தாங்கு

(கலித்தொகை பா.25, வரி 1- 4)

Weblink : 1. ta.vikaspedia.in/education

Unit 10.indd 70 06-06-2018 12:43:49

व्याकरण–अभ्यासः - 5

धातुः - आत्मनेपदी - लट् – (Present Tense)

सेव् – to serve

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	सेवते	सेवेते	सेवन्ते
मध्यमपुरुषः (II Person)	सेवसे	सेवेथे	सेवध्वे
उत्तमपुरुषः (III Person)	सेवे	सेवावहे	सेवामहे

यत् – to try

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	यतते	यतेते	यतन्ते
मध्यमपुरुषः (II Person)	यतसे	यतेथे	यतध्वे
उत्तमपुरुषः (III Person)	यते	यतावहे	यतामहे

मुद् (मोद्) – to please

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	मोदते	मोदेते	मोदन्ते
मध्यमपुरुषः (II Person)	मोदसे	मोदेथे	मोदध्वे
उत्तमपुरुषः (III Person)	मोदे	मोदावहे	मोदामहे

Unit 10.indd 71 06-06-2018 12:43:49

अनुच्छेदलेखनम् – 5

(Comprehension – 5)

एकदा भगवान् बोधिसत्वः बहुजन्मार्जितपुण्यफलैः शिवी नाम राजा बभूव। सः बाल्यादेव वृद्धोपसेवी विनयशीलः शास्त्रपारङ्गतः च आसीत्। जनकल्यानकर्मसु रतोऽसौ पुत्रवत् प्रजाः पालयति स्म। कारुण्य-औदार्यादि सद्गुणोपेतः सः नगरस्य समन्ततः धनधान्यसमृद्धाः दानशालाः अकारयत्। तत्र अर्थिनां समूहः अन्नपान-वसन-रजत-सुवर्णादिकम् अभीष्टं वस्तुजातं प्राप्य सन्तुष्टः अभवत्। राज्ञः दानशीलताम् आकर्ण्य देशान्तरेभ्योऽपि जनाः तं देशं आयान्ति स्म॥

प्रश्नाः-

1. राजा कदा आरभ्य विनयशीलः आसीत् ?
2. राजा प्रजाः कथं पालयति स्म?
3. कस्य समन्तात् राजा दानशालाः अकारयत् ?
4. अर्थिनां समूहः वस्तुजातं प्राप्य कथं अभवत्?
5. राज्ञः कां आकर्ण्य देशान्तरेभ्योऽपि जनाः तं देशम् आयान्ति स्म?

अनुवादः – 5

(Translation - 5)

अञ्जनादेव्याः वायोश्च आत्मजः महाकपिः आञ्जनेयः, उद्यन्तं भानुं दृष्ट्वा, "फलम् इदम्" इति च मत्वा, तं ग्रहीतुं व्योम्नि उत्पपात। तं विलोक्य भीतानि सर्वाणि भूतानि महेन्द्रं शरणं प्रापुः। सोऽपि वज्रेण मारुतेः कपोले ताडयामास। बलवत् आहतः आञ्जनेयः धरण्यां वेगेन पपात। तेन संपातेन तस्य इतरः कपोलश्च ताडितः आसीत्। अतः, तस्य हनुः दीर्घा समजायत। तदाप्रभृति सः हनुमान् (हनूमान्) इति जगति विख्यातः बभूव॥

Unit 10.indd 72 06-06-2018 12:43:50